

Δευτέρα, Ιουνίου 23, 2014

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΩΝ ΛΙΑ ΖΩΤΟΥ ΚΑΙ ΘΟΔΩΡΗ ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Η *Λία Ζώτου* και ο *Θοδωρής Καραγεωργίου* γεννήθηκαν σε δύο γειτονικά χωριά της *Καβάλας*. Η *Λία* σπούδασε στο *Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης* του *Πανεπιστημίου Ιωαννίνων*. Εκτός από την ανάγνωση βιβλίων, η οποία τη βοηθά να γνωρίζει νέους κόσμους, λατρεύει τη ζωγραφική και τη φωτογραφία. Ο *Θοδωρής* έχει σπουδάσει νομικά στο πανεπιστήμιο *Metropolitan* του *Λονδίνου*. Στη συγγραφή τον οδήγησε η παρατήρηση της ζωής, της συμπεριφοράς και της εξωτερίκευσης του εσωτερικού κόσμου του ανθρώπου. Άρθρα του και κριτικές για ταινίες, μουσική και βιβλία δημοσιεύονται, κατά καιρούς, σε τοπικές εφημερίδες και σε διάφορες ιστοσελίδες. Η *Λία* και ο *Θοδωρής*, όντας σύντροφοι στη ζωή, αποφάσισαν να ασχοληθούν με την κοινή τους αγάπη, τη συγγραφή, και έτσι τον *Οκτώβριο* του 2013 κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις *Ψυχογιός* το πρώτο τους μυθιστόρημα, "*Η Εξαφάνιση*", ενώ όχι πολύ καιρό πριν κυκλοφόρησε το δεύτερο βιβλίο τους με τίτλο, "*Σαν τα φύλλα του καπνού*".

Πότε πήρατε την απόφαση να γράψετε το πρώτο σας μυθιστόρημα; Ήταν εξαρχής στα σχέδιά σας να πορευθείτε από κοινού ή ήταν κάτι που προέκυψε τυχαία;

Λ.Ζ., Θ.Κ.: Η ιδέα για το πρώτο μας βιβλίο, την Εξαφάνιση, γεννήθηκε ενώ καθόμασταν σε ένα καφέ! Ήταν βέβαια αρκετά χρόνια πριν, το 2008, σε ένα γραφικό μαγαζάκι μέσα στο κάστρο της πόλης των Ιωαννίνων. Εκεί, έπειτα από μία υπέροχη συζήτηση, φτιάχτηκε ο κεντρικός κορμός του βιβλίου. Βέβαια, τότε δεν είχαμε ακόμη πάρει την απόφαση να προχωρήσουμε μαζί και στη συγγραφή του. Έτσι, η ιδέα έμεινε στην άκρη του μυαλού μας για μερικά χρόνια και καταπιαστήκαμε μ' αυτήν ξανά το 2011.

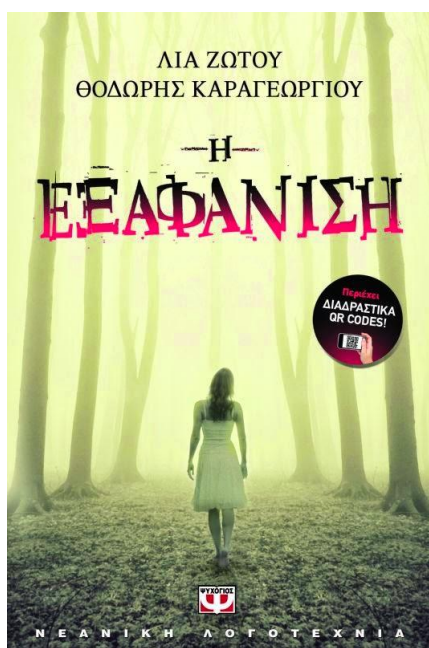
Εκτός από συγγραφικό ζευγάρι, είστε ζευγάρι και στη ζωή. Πόσο εύκολο είναι να διατηρήσετε την ισορροπία ανάμεσα στα επαγγελματικά και τα προσωπικά σας;

Λ.Ζ., Θ.Κ.: Η ισορροπία θα λέγαμε πως έρχεται από μόνη της, ιδίως όταν αγαπάς τόσο πολύ αυτό που κάνεις. Το «μυστικό» μας είναι πως προσπαθούμε να εφαρμόσουμε στη συγγραφή ότι και στη ζωή μας, να συμπληρώνουμε δηλαδή ένας τον άλλο.

Η συγγραφή είναι από μόνη της μια πολύ απαιτητική ενασχόληση και πολλές φορές οι συγγραφείς, έρχονται σε σύγκρουση ακόμα και με τον ίδιο τους τον εαυτό, όσο γράφουν ένα βιβλίο. Υποθέτω πως στην δικιά σας περίπτωση, που η δημιουργική διαδικασία μοιράζεται ανάμεσα σε δύο πένες και όχι σε μία, το φαινόμενο αυτό θα είναι πιο έντονο και πιο πολυδιάστατο.

Λ.Ζ., Θ.Κ.: Αυτό που έχουμε ως τώρα βιώσει γράφοντας μαζί, είναι κάτι το φανταστικό! Μας φανέρωσε πτυχές του εαυτού μας που δεν γνωρίζαμε ότι υπάρχουν, μας δίδαξε πολλά και τολμάμε να πούμε πως μας έφερε ακόμη πιο κοντά! Φυσικά και κατά τη διάρκεια της συγγραφής υπάρχουν διαφωνίες. Στις περιπτώσεις αυτές όμως έχουμε

στο πλάι μας τους ίδιους τους ήρωες των βιβλίων μας, οι οποίοι έρχονται να δώσουν από μόνοι τους τη λύση και τον τρόπο που θέλουν αυτοί να δράσουν! Το μόνο σίγουρο πάντως είναι πως αν το να γράφεις ένα βιβλίο είναι κάτι το πολύ όμορφο, το να το γράφουν δύο μαζί είναι πραγματικά απίστευτο, είναι μαγικό!

Ποιο χαρακτηριστικό δικό σας, αλλά και του συντρόφου σας, θεωρείτε πως αποτελεί προτέρημα -σε συγγραφικό πάντα επίπεδο- και ποιο αντίστοιχα πως αποτελεί μειονέκτημα;

Λ.Ζ.: Μειονέκτημά μου, το οποίο θα έλεγα πως προσπαθεί να μετριάσει μετά κόπων και βασάνων το έτερον -συγγραφικό- μου ήμισυ, είναι η τελειομανία μου. Όσο για το προτέρημα, νομίζω πως θα αφήσω τον Θεοδωρή να απαντήσει για μένα...

Θ.Κ.: Το δικό μου μειονέκτημα είναι η έλλειψη οργάνωσης, την οποία έρχεται να καλύψει και με το παραπάνω η Λία! Οπότε, εύκολα καταλαβαίνετε πως το προτέρημά της είναι η απέραντη υπομονή της!

Η πρώτη λέξη που μου έρχεται στο μυαλό για να περιγράψω θετικά τον χαρακτήρα μου είναι η αισιοδοξία. Η αισιοδοξία μου, λοιπόν, αποτελεί

το προτέρημα μου και δεν το αναφέρω τυχαία, κάποιος μου το λέει συχνά!

Το πρώτο σας βιβλίο, “Η Εξαφάνιση”, εντάσσεται στην κατηγορία της εφηβικής λογοτεχνίας -η οποία ωστόσο μπορεί να διαβαστεί και από ενήλικες-, ενώ το “Σαν τα φύλλα του καπνού” είναι ένα αμιγώς ενήλικο μυθιστόρημα. Σας αρέσει να πειραματίζεστε με τα διάφορα λογοτεχνικά είδη ή δεν πιστεύετε σε αυτές τις ταμπέλες;

Λ.Ζ., Θ.Κ.: Το βήμα από τη νεανική λογοτεχνία στη λογοτεχνία ενηλίκων ήταν κάτι που θέλαμε πολύ να το κάνουμε. Βέβαια, όπως και κάθε νέο βήμα, είχε τη δική του δυσκολία. Το να δοκιμάζεις κάτι καινούριο, έχει πάντα το ρίσκο ότι ξεκινάς σχεδόν από την αρχή. Οι αναγνώστες όμως δικαίωσαν την επιλογή μας, αγκαλιάζοντας τα «φύλλα» με μεγάλη αγάπη από τις πρώτες κιόλας μέρες της κυκλοφορίας τους! Τα σχόλια και οι κριτικές που λαμβάνουμε μας δίνουν μεγάλη δύναμη για τη συνέχεια.

Υπάρχει κάποιο είδος με το οποίο θα θέλατε να ασχοληθείτε στο μέλλον, αλλά αυτή τη στιγμή δεν αισθάνεστε έτοιμοι να αγγίξετε;

Λ.Ζ., Θ.Κ.: Η λογοτεχνία ενηλίκων φαίνεται να μας έχει κερδίσει για τα καλά! Η εμπειρία της συγγραφής των «φύλλων του καπνού», ήταν μαγευτική! Συνεχίζουμε λοιπόν σταθερά με λογοτεχνία ενηλίκων. Βέβαια, το μέλλον κρύβει πάντα τις δικές του εκπλήξεις...

Στο “Σαν τα φύλλα του καπνού”, μεταφέρετε το αναγνωστικό κοινό σε μια εποχή, ιδιαίτερα νοσταλγική, που απέχει πολύ από το σήμερα. Πόσο εύκολο ήταν για εσάς να αποτυπώσετε μια κοινωνία, με ότι αυτό συνεπάγεται, μέσα στην οποία, εκ των πραγμάτων, δεν έχετε ζήσει;

Λ.Ζ., Θ.Κ.: Οφείλουμε να ομολογήσουμε πως το ταξίδι στο παρελθόν ήταν δύσκολο. Από τη μία δεν υπήρχε προσωπική εμπειρία σχετικά με την εποχή εκείνη, από την άλλη όμως οι αναμνήσεις που είχαμε από τις ιστορίες των παππούδων και των γιαγιάδων μας ήταν τόσο έντονες, τόσο ζωντανές που έκαναν τα χρόνια εκείνα ιδιαίτερα οικεία και μας έδιναν σιγουριά στα βήματά μας.

Από την Σμύρνη των προσφύγων σε ένα απομακρυσμένο χωριό της Καβάλας και από την Αγγλία του μεσοπολέμου στην Αμερική του οικονομικού Κραχ. Υποθέτω πως χρειάστηκε να μελετήσετε ορισμένα γεγονότα αρκετά εξονυχιστικά, προκειμένου να αποδώσετε ιστορικά και τοπογραφικά, την ιστορία που επιλέξατε να αφηγηθείτε. Πόσο χρονοβόρο, αλλά και πόσο κουραστικό αποδείχθηκε αυτό;

Λ.Ζ., Θ.Κ.: Θεωρούμε πως η απόδοση των όποιων ιστορικών στοιχείων ίσως και να αποτελεί το πιο δύσκολο κομμάτι της συγγραφής ενός βιβλίου, ιδίως όταν η πρόθεση των συγγραφέων δεν είναι η καταγραφή της Ιστορίας! Συγκεκριμένα για τα «Φύλλα», η μελέτη γεγονότων και

εξειδικευμένων γεωργικών γνώσεων ήταν απολύτως αναγκαία, από την στιγμή που είχαμε αποφασίσει η ιστορία τους να εντάσσεται σε ένα αληθινό ιστορικό και κοινωνικό πλαίσιο. Οπότε, ναι, πέρα από τα βιώματα που είχαμε ως παιδιά και από τις αφηγήσεις των προγόνων μας, χρειάστηκε και μία απαιτητική έρευνα, η οποία, βέβαια, μας αποζημίωσε και με το παραπάνω, αφού ταυτόχρονα κάναμε και ένα απολαυστικό ταξίδι στον χρόνο!

Κοιτάζοντας πίσω και έχοντας πλέον δύο βιβλία στο ενεργητικό σας, υπάρχουν πράγματα που θα θέλατε να είχατε γράψει ή αποδώσει διαφορετικά;

Λ.Ζ., Θ.Κ.: Σίγουρα κάθε φορά που κοιτάζεις πίσω σου, μπαίνεις στον πειρασμό να σκεφτείς πως θα μπορούσες να είχες κάνει κάποια πράγματα διαφορετικά ή να τα αποδώσεις με έναν άλλον τρόπο. Όταν βλέπεις όμως την αγάπη του κόσμου και τον τρόπο με τον οποίο έχει αγκαλιάσει αυτό που έκανες, ο πειρασμός αυτός χάνεται στη στιγμή και αισθάνεσαι σίγουρος όσο ποτέ!

Αυτή την περίοδο δουλεύετε πάνω σε κάποια νέα ιδέα ή είναι ακόμα νωρίς για κάτι τέτοιο;

Λ.Ζ., Θ.Κ.: Η αλήθεια είναι πως κάτι υπάρχει στο μυαλό μας. Μας έχει κερδίσει η ζωή στην ύπαιθρο και νομίζουμε πως δεν έχουμε τελειώσει ακόμη μαζί της!

Ευχαριστώ θερμά τους Λία Ζώτου και Θεωρή Καραγεωργίου για την παραχώρηση της παραπάνω συνέντευξης και τους εύχομαι τα καλύτερα στα μελλοντικά συγγραφικά τους ταξίδια.